

gennemdrøfte de fremsatte forslag og at tage udgangspunkt i et af arbejdsgivernes og arbejdernes viceformænd i fællesskab udarbejdet forslag.

Dette forslag gik ud på i indledningen at indsætte henvisninger til de internationale vedtagelser om arbejdstidens længde (40-timers uge-konventionen af 1935 og konventionen af 1919 om 8 timers arbejdsdag) samt i selve teksten at indsætte henvisninger til indledningen i stedet for direkte at nævne begrebet 40-timers ugen. Hensigten med dette forslag var, dels at lette gennemførelsen af de nævnte internationale vedtagelser, dels at tage hensyn til udviklingslandenes særlige situation.

Efter en længere debat vedtoges disse ændringsforslag som en helhed, hvorefter alle de øvrige ændringsforslag samt det fremsatte resolutionsforslag om uændret vedtagelse blev trukket tilbage.

Det vedtoges ligeledes at indstille til styrelsesrådet at ændre henvisningen i de i 1961 vedtagne resolutioner om arbejdstiden inden for landbrug, fiskeri og søtransport samt om oplysning vedrørende arbejdstiden til at gælde den nu udformede henstilling.

Ved den påfølgende behandling i konferencens plenarforsamling blev der i hovedsagen tilsagt støtte til den forelagte tekst, selv om der fortsat fra forskellig arbejds-giverside blev anført indvendinger herimod.

Ved den endelige afstemning i plenarforsamlingen blev der afgivet 255 stemmer for, 22 imod, medens 46 afholdt sig fra at stemme.

Henstillingen har følgende ordlyd:

Henstilling nr. 116 om nedsættelse af arbejdstiden.

Den internationale Arbejdsorganisations general konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 6. juni 1962 er trådt sammen til sin 46. samling, og som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til arbejdstid, hvilket spørgsmål er optaget som 9. punkt på dagsordenen, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der skal supplere og lette gennemførelsen af de bestående internationale aftaler om arbejdstid,

ved at angive praktiske foranstaltninger med henblik på en gradvis nedsættelse af arbejdstiden, der tager hensyn til de forskellige økonomiske og

sociala forhold i de enkelte lande samt til de forskellige metoder, der anvendes i disse lande, til regulering af arbejdstiden og andre arbejdsvilkår;

ved i store træk at skitsere metoder til gennemførelse af sådanne praktiske foranstaltninger; og

ved at angive 40 timers-ugen, der som princip er fastsat i konventionen af 1935 om en 40 timers-arbejdsuge, som en social norm, der om nødvendigt skal indføres gradvis, og fastsætte en maksimumsgrænse for den normale arbejdstid i henhold til konventionen af 1919 om arbejdstiden i industrien,

vedtager idag den 26. juni 1962 følgende henstilling som betegnes henstillingen af 1962 om nedsættelse af arbejdstiden:

I. Almindelige principper.

1. Enhver medlemsstat bør udarbejde og gennemføre en politik, der tager sigte på gennem metoder, der er afpasset efter de nationale forhold og den nationale praksis og efter forholdene inden for de enkelte industrier, at fremme vedtagelsen af princippet om en gradvis nedsættelse af arbejdstiden i overensstemmelse med stk. 4.

2. Enhver medlemsstat bør under hensyntagen til de metoder, der anvendes eller måtte blive indført til en regulering af arbejdstiden, fremme og — for så vidt det er foreneligt med de enkelte landes forhold og praksis — sikre gennemførelsen af princippet om en gradvis nedsættelse af arbejdstiden i overensstemmelse med stk. 4.

3. Princippet om en gradvis nedsættelse af arbejdstiden kan gennemføres ved love eller administrative bestemmelser, kollektive overenskomster eller voldgiftskendelser eller ved en kombination af disse forskellige metoder eller på sådan anden måde, der er forenelig med det enkelte lands praksis, således som det måtte være mest hensigtsmæssigt under hensyntagen til de nationale forhold og behovene inden for den enkelte erhvervsgræn.

4. Den normale arbejdstid bør gradvis nedsættes, når tiden er inde hertil, med henblik på at nå den i indledningen til nærværende henstilling angivne sociale norm uden nedsættelse af arbejds-lønnen på tidspunktet for arbejdstidens nedsættelse.

5. I tilfælde hvor den normale arbejdsuge overstiger 48 timer, bør der øjeblikkeligt tages skridt til at bringe den ned hertil, uden at der sker nogen nedsættelse af arbejds-lønnen på tidspunktet for arbejdstidens nedsættelse.

6. Hvor den normale ugentlige arbejdstid er 48 timer eller derunder, bør der planlægges og gennemføres foranstaltninger til en gradvis nedsættelse af arbejdstiden i henhold til stk. 4 under hensyn-